

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobců:

a) A. C.
státní příslušnost Arménská republika

b) N. K.
státní příslušnost Arménská republika

c) M. C.
státní příslušnost Arménská republika

d) M.C.
státní příslušnost Arménská republika

všichni zastoupeni advokátkou Mgr. Beatou Kaczynskou
sídlem Masarykovy sady 76/18, 737 01 Český Těšín

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**

sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobách proti rozhodnutím žalovaného dne 2. 5. 2019, č. j. OAM-95/ZA-ZA11-ZA13-2019, č. j. OAM-163/ZA-ZA11-ZA13-2019, č. j. OAM-162/ZA-ZA11-ZA13-2019 a č. j. OAM-192/ZA-ZA11-ZA13-2019, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 62 Az 16/2019, 62 Az 17/2019, 62 Az 18/2019 a 62 Az 19/2019 **se spojují** ke společnému projednání, přičemž nadále budou vedeny pod sp. zn. 62 Az 16/2019.
- II. Žaloby **se zamítají**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

- 1. Žalobci – žalobce a) a b) jsou rodiče žalobců c) a d) - se podanou žalobou ze dne 5. 6. 2019 domáhali přezkoumání shora uvedených rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2019, kterým bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany na podkladě žádosti žalobců ve smyslu § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).
- 2. Žalobci tvrdí, že žalovaný porušil ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), když nezjistil řádně stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Podle žalobců není jejich opakovaná žádost o mezinárodní ochranu nepřípustná, když v říjnu roku 2018, tedy po vydání rozhodnutí v předchozím řízení, přišli příslušníci státních orgánů do domu rodičů žalobce a) a rodičů žalobkyně b) a hledali tam žalobce a) a jeho rodinu. Bratr žalobce a) byl zadržen a byl držen celý den na policejní stanici. Žalovaný se s důvody opakované žádosti žalobců vypořádal nedostatečně. Žalobci uvedli nové skutečnosti, které nemohly být bez jejich zavinění předmětem zkoumání v rámci prvních žádostí, neboť k nim došlo teprve po pravomocném skončení řízení o prvních žádostech. Žalovaný pochybil, pokud uvedené nové skutečnosti bez dalšího označil za skutečnosti, které nesvědčí o tom, že by žalobci mohli být vystaveni pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že jim hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Žalobci poukázali na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96
- 3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; uvedl, že nesouhlasí s obsahem žalobních námitek, neboť nedokládají namítaná porušení zákonných ustanovení. Zdůraznil, že žalobci neuvedli ve svých opakovaných žádostech žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, které

by odůvodňovaly opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobců z vlasti a jejich obav z návratu do vlasti. Žalovanému je také známo, že v Arménii nedošlo k tak zásadní změně politické a bezpečnostní situace, která by mohla založit opodstatněnost nové žádosti žalobců.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobci dne 7. 12. 2017 požádali o udělení mezinárodní ochrany; jako důvod uvedli, že žalobce a) se od roku 2008 se účastnil mítinků proti vládě, a to až do 27. 7. 2016, kdy došlo k tomu, že mezi demonstranty se nacházeli příslušníci policie v civilu, ti začali házet na policii kameny, policie použila proti demonstrantům slzný plyn a gumové projektily. Dne 30. 7. 2016 zadržela žalobce a) policie, sebrali mu telefon a cestovní doklad, policisté ho bili a uráželi, pod nátlakem podepsal předložené dokumenty, tedy doznání, že použil zbraň na demonstraci. Následně byl několikrát předvolán na policii, naposledy dne 2. 9. 2016. Dne 5. 9. 2016 odcestovali žalobci z Arménie. Žalobce d) by při návratu do Arménie byl okamžitě zadržen a odsouzen za dezerci, neboť měl nastoupit vojenskou službu a nenastoupil ji. Mezinárodní ochrana následně nebyla žalovaným žalobcům udělena.
5. Následně podali žalobci opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. V ní uvedli, že důvody žádostí tkví v tom, co již bylo uvedeno v prvních žádostech o mezinárodní ochranu, tedy zadržení žalobce a) v souvislosti s mítinky proti vládě, s tím, že dne 25. 10. 2018 přišli do domu rodičů žalobce a) a žalobkyně b) policisté, hledali tam rodinu žalobců, zadrželi bratra žalobce a) a drželi jej celý den na policejní stanici.
6. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace v Arménii z června 2018 a informace o vývoji situace v Arménii od svržení předchozího režimu v roce 2018 a nástupu předsedy vlády Nikola Pašinjana. Žalobcům byla dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití.
7. Dne 2. 5. 2019 rozhodl žalovaný napadenými rozhodnutími. Uzavřel v nich, že aktuální žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou již druhou v pořadí. Žalovaný provedl srovnání tvrzení v nynějších a v předchozích žádostech o mezinárodní ochranu a dospěl k závěru, že žalobci uvádí naprosto stejné motivy odchodu z vlasti a neochoty se vrátit do Arménie, tedy problémy s policií kvůli účasti žalobce a) na mítincích vedených proti bývalému prezidentovi Serži Sargsjanovi. Skutečnost, že státní orgány provedly u bratra žalobce a) domovní prohlídku a na jeden den zadrželi bratra žalobce a), sama o sobě nevypovídá o hrozbě pronásledování nebo riziku vážné újmy v případě návratu žalobců do vlasti. Žalovaný uzavřel, že za situace, kdy důvody žádostí tkví v účasti žalobce a) na protestních akcích proti vládě v červenci 2016, přičemž tato vláda byla na jaře roku 2018 sesazena a nahrazena dřívějším aktivistou a kritikem předchozí vlády, Nikolou Pašinjanem, je nelogické a značně nepravděpodobné, že by měli mít žalobci v případě návratu do vlasti jakékoli problémy. Žalobci tvrzené skutečnosti nelze považovat za nové skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.

Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadená rozhodnutí,

přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobci se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

9. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situaci v Arménii soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadených rozhodnutí.
10. Krajský soud předně připomíná, že v projednávané věci přezkoumává pouze to, zda byly naplněny zákonné podmínky pro zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany pro jeho nepřipustnost ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 25 písm. i) zákona o azylu. Nepřezkoumává tedy, zda žalobci uváděné skutečnosti jsou tzv. azylově relevantní.
11. V řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí žalovaný podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu zkoumat, zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění relevantní pro udělení azylu, které nemohl uplatnit v předchozím řízení (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 - 96). Platí přitom, že *„pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze jemu, a nelze akceptovat, že by toto neunesení břemena tvrzení mohl zhojit pomocí podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“*, a dále *„institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 - 65).
12. V žalobcem zmiňovaném rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 - 96, dospěl uvedený soud k závěru, že *„odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany proto musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“* (shodně argumentoval Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 18. 12. 2013, č. j. 3 Azs 21/2013 - 118).
13. Krajský soud ve shodě s žalovaným má za to, že v posuzovaném případě je zřejmé, že žalobci v průběhu řízení o prvních žádostech o mezinárodní ochranu uplatnili v zásadě shodné důvody pro udělení mezinárodní ochrany jako v řízení nynějším, přezkoumávaném. Ostatně, tyto skutečnosti žalobci v žalobách ani nerozporují. Podstatou žalobních námitek je pouze to, že žalovaný se nedostatečně vypořádal s novou skutečností, která tkví podle žalobců v tom, že dne 25. 10. 2018 přišli do domu rodičů žalobce a) a žalobkyně b), hledali tam rodinu žalobců, zadrželi bratra žalobce a) a drželi jej celý den na policejní stanici. Tuto námitkou však krajský soud nepovažuje za důvodnou. Z obsahu správních spisů i napadených rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný se uvedenými skutečnostmi

zabýval, přičemž dospěl k závěru, že tyto nevypovídají o hrozbě pronásledování nebo vzniku vážné újmy žalobců, když nezakládají přípustnost věcného projednání žádostí o udělení mezinárodní ochrany dle § 11a odst. 1 zákona o azylu. S tímto závěrem se krajský soud zcela ztotožňuje, přičemž v úvahu je třeba vzít zejména také změnu politického systému v Arménii právě v návaznosti na primární důvody žádostí žalobců, které mají původ v protivládních mítincích v roce 2016. Nelze totiž nyní nalézt rozumný argument (a žalobci jej ani netvrdí), pro obavu, že by žalobci po návratu do vlasti měli mít problémy v souvislosti s protivládními mítinky, kterých se účastnil žalobce a) v roce 2016, jestliže v mezidobí došlo k uvedeným politickým změnám. Z úvah žalovaného lze tedy dovodit závěr, že nedošlo k žádné (negativní) změně, která by odůvodňovala potřebu opakované žádosti žalobců posoudit meritorně.

14. Za situace, kdy žalobci neuvedli v opakovaných žádostech žádné nové relevantní důvody pro udělení mezinárodní ochrany než v žádostech předchozích a v zemi původu nedošlo k zásadní negativní změně, lze podle krajského soudu uzavřít, že žalovaný správně shledal opakované žádosti žalobců o udělení mezinárodní ochrany jako nepřipustné.

Závěr a náklady řízení

15. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žaloby žalobců jako nedůvodné podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobci v řízení úspěšní nebyli a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 31. října 2019

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.

samosoudce